

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/68/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823200032
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3823200032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: K. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., T. cesta XXXX/XA, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov, matka: O. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z., s adresou pre doručovanie T. XXX, otec: neuvedený, za účasti W. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., T. cesta XXXX/XA - osoby, ktorej bol maloletý K. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti a za účasti Krajskej prokuratúry Trenčín, o zrušenie výchovného opatrenia, na odvolanie matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 4P/1/2023-32 zo dňa 30. 03. 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prievidza zamietol návrh matky, ktorým sa domáhala zrušenia výchovného opatrenia uloženého rozhodnutím tamojšieho súdu vo veci sp. zn. 9P/14/2022 s poukazom na ust. § 37 ods. 2 písm. d/ a ods. 8 Zákona o rodine. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že nedošlo k zmene pomerov, resp. nebolo preukázané, že by výchovné opatrenie neplnilo svoj účel. Výchovné opatrenie bolo uložené maloletému K. a matke s cieľom podporiť u matky rozvoj rodičovských zručností, keď dovtedajšia starostlivosť matky bola nedostatočná a dieťa bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti inej osobe - starej matke. Cieľom bolo tiež nadviazať pozitívnu citovú väzbu matky s maloletým K.. Zo správy Centra pre deti a rodiny Z. súd zistil, že realizovaná bola intervencia ambulantnou formou za prítomnosti jej partnera len 09. 01. 2023, napriek tomu že termíny Centrum stanovilo päťkrát. Matka o spoluprácu nejaví záujem a k poradenstvu zaujala odmietavý postoj. Súd zdôraznil, že sústavná dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa je súčasťou rodičovských práv, ale aj povinností v zmysle § 28 ods. 1 Zákona o rodine. Naďalej je žiaduce, aby matka sa snažila nadviazať s dieťaťom kontakt a z tohto dôvodu nie je v záujme dieťaťa, ani rodiča, aby výchovné opatrenie bolo zrušené.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Dôvodila poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Uviedla, že dieťa K. A. je zverené do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke, a preto ona ako matka je spokojná a vie, že o syna je riadne postarané. Potvrdila, že od narodenia nemala riadny záujem na výchove dieťaťa, keď ho porodila ako 15-ročná, a preto ani nebola schopná sa starať o syna. Uviedla, že maloletý K. starú matku považuje za svoju matku a odvolateľka nevidí reálnu možnosť zmeniť tento stav. Samotná stará matka ju utvrdila, že chce naďalej vychovávať maloletého K. a zabezpečovať starostlivosť o neho. Aj zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že maloletý nemá k nej ako matke žiadny vzťah. Potvrdila, že nemá záujem

na jeho výchove, pričom sa jej narodilo dieťa, ktoré si vyžaduje jej sústavnú starostlivosť a keď súd nerešpektoval jej názor, že sa nemieni podrobiť výchovnému opatreniu, súd toto mal rešpektovať.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Prievidza, ktorá uviedla, že rozsudok súdu považuje za zákonný a navrhla ho potvrdiť. K samotnému odvolaniu matky uviedla, že táto len opakuje svoje vyjadrenia prednesené na pojednávaní, ktorými sa už Okresný súd Prievidza zaoberal a v celom rozsahu sa v napadnutom rozhodnutí s týmito vysporiadal. Odvolateľkou prezentovaný vzťah k dieťaťu, kde ona je vnímaná skôr ako jeho sestra a stará matka ako matka biologická, je v rozpore s usporiadaním vzájomných vzťahov medzi danými osobami, ako aj Zákona o rodine. Pokiaľ matka neprijíma svoju rolu a nechce pracovať na tvorbe a rozvíjaní vzťahu s maloletým, a to viac je potrebné trvanie výchovného opatrenia, pretože vytvorenie a prehlbovanie vzťahov matky k svojmu maloletému dieťaťu je v záujme dieťaťa. Postoj odvolateľky k tvorbe a udržaniu si jej vzťahu so svojím maloletým dieťaťom nie je dôvodom na zrušenie výchovného opatrenia. V celom rozsahu sa okresná prokuratúra stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, keď napriek zvereniu maloletého K. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky má odvolateľka k maloletému K. rodičovské práva a povinnosti, ktoré ostávajú zachované. Záujem maloletého K. na uloženom predmetnom výchovnom opatrení prevažuje nad odmietavým postojom matky.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a obsahu odvolania odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie, pričom následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

6. V danom prípade je nepochybné, že súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu matky na zrušenie výchovného opatrenia, ktoré jej bolo uložené uznesením sp. zn. 9P/14/2022. Podľa tohto rozhodnutia súd uložil matke a maloletému K. povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Z. s cieľom podporiť u matky rozvoj rodičovských zručností. Už predtým bol rozhodnutím súdu nad výchovou maloletého K. nariadený dohľad, pričom zo správ opatrovníka vyplynulo, že matka maloletého sa o dieťa riadnym spôsobom nestará, je potrebné, aby bola neustále usmerňovaná, kontrolovaná a monitorovaná. Nezáujem o výchovu maloletého K. zo strany matky vyústil do jeho zverenia starej matke do náhradnej osobnej starostlivosti. Bez toho, aby matka riadnym spôsobom absolvovala jednotlivé sedenia, ktorými sa malo realizovať výchovné opatrenie, žiadala, aby súd toto zrušil z toho dôvodu, že sama na tom nemá záujem, má ďalšie dieťa, o ktoré sa musí starať a poradenstvo je preto v tomto prípade zbytočné. O maloletého syna je dobre postarané, keďže je v náhradnej osobnej starostlivosti jej matky. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že takýto návrh matky nie je dôvodný a tento zamietol, aj odvolací súd sa s takýmto záverom stotožňuje. Je zrejmé, že výchovné opatrenie má pôsobiť na rozvoj vzťahov medzi matkou maloletého dieťaťa a synom K., ku ktorému má jeho matka nielen práva, ale aj povinnosti. Je nepochybné v prospech dieťaťa, aby prevažnú mieru starostlivosti vykonávala biologická matka a rozvíjali by sa tak rodinné a citové väzby medzi ňou a maloletým K.. Bez ohľadu na to, či si to samotná matka praje, resp. považuje jednotlivé sedenia, kde je možnosť pracovať s odborníkmi, za neúčelné, v tomto prípade prevažuje záujem maloletého dieťaťa a je potrebné vykonať všetko pre to, aby matka nadviazala riadny vzťah so svojím maloletým dieťaťom, prípadne v budúcnosti sa o neho ako matka riadne starala. Pokiaľ tvrdí, že sa stará o ďalšie dieťa, nie je dôvod, aby sa nestarala o maloletého K. a tohto ponechala v starostlivosti starej matky.

7. Nakoľko odvolateľka neuviedla žiadne nové dôvody, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie, odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

8. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).